

Curvântul III

Despre înstrăinare

- ① Instrăinarea este parăsirea fără întoarcere a tuturor celor din locul de
obârșie, care lucrează în noi împotriva tintei evlaviei noastre.

„Adică a rudeniilor, a bunurilor, a mîncărilor, a voilor, a puterilor
a distracțiilor, a locurilor, a slavei și a celorlalte, care ne împiedică de la tinta
evlaviei.”

Străin este cel ce este cu gândul afară de toate cele ale vieții.

Străin este acela cărui îi sunt străine cele ale lumii.

Dacă te înstrăinezi pentru Dumnezeu, nu căuți să te amesteci cu cele dintr-un loc,
nu să amesteci natura (curvântul) ta cu el. Cău' altfel, îți este aproape mai de
folos să fii cu rudeniile tale de timp.

DEF.

- Instrăinarea este → puștare neutilizatoare
→ înțelegere neamოსuită
→ pricere neacătută
→ vietă ascunsă
→ tintă nevăguită
→ gând nedescoperit
→ dorire a puținătății
→ proflare a strămbării
→ pricină a dorului de Dumnezeu
→ multimea dragostei
→ respingerea slavei dearte
→ adânc de tăcere

Important

Trupa III - Despre instruire

① Înstruirea este părăsirea fără întoarcere a tuturor celor din locul de care lucrează împotriva țintei noastre.

Înstruirea este purcare muncitoare

semn al smereniei
semn al ascultării

vs.

purcarea muncitoare

semn al mândriei
semn al mersului

Înstruirea este înțelepciune necunoscută

vs.

Solomon: "șopârle care locuiesc în palate împotriva!"
"să nu știți stânga și face dreapta"

semn al ascunderii de către Dumnezeu
(dușmănie)

înțelepciune care se face cunoscută

→ semn al slavei desarte
semn al dorinței de arătare

Înstruirea este pricupere necunoscută

vs.

semn al ascunderii de către Dumnezeu
(fizic)

pricuperea care se face arătare

semn al slavei desarte
→ semn al dorinței de arătare

Înstruirea este viață ascunsă

vs.

semn al pașii
semn al tăcerii
semn al ascunderii celui bun

viața arătată

→ semn al lipsei de pașă
→ semn al dorinței de arătare
semn al slavei desarte

Înstruirea este țintă muncitoare

vs.

semn al opăririi
semn al tăcerii
semn al ascunderii celui bun

țintă muncitoare

→ semn al arătării patimilor
→ semn al arătării slăbiciunii
→ semn al arătării virtuților
→ semn al dorinței de arătare
semn al slavei desarte

Instrăinarea este gînd nedescoperit

vs.

semn al înțelepciunii
semn al adîncului de tăcere
semn al exultării de Dumnezeu
semn al robdării
semn al cîntărilor
semn al spăririi
semn al schimbării

gînd descoperit

semn al iușimii
semn al multei vorbe
semn al pierderii speran
semn al nechibzîntei
semn al dorinței de arătar
semn al slovei deșarte

Instrăinarea este dorrea putinătății

vs.

semn al cîntării Împărăției Cerurilor
(dorința cea bună)

sotirarea nesăturată

semn al alipirii de lumare
semn al robiei
semn al schimbării firii

Instrăinarea este pofta strămtorării

vs.

semn al cîntării Împărăției Cerurilor
(poftea cea bună)

desfrămarea

semn al împărăstierii
semn al albinării patimilor
semn al împotămirii

Instrăinarea este cauza a dorului de Dumnezeu

vs.

semn al începutului cîntării Lui Dumnezeu
semn al smereniei (conștiințării cât de departe suntem de Dumnezeu)

materialism

semn al imbrobierii
semn al mesimțării

Instrăinarea este multimea dragostei

vs.

semn al vederii infinității Lui Dumnezeu
și a darurilor Lui cerești

însingurarea materială

semn al egoismului
semn al vederii limitate
a materiei

Instrăinarea este adînc de tăcere

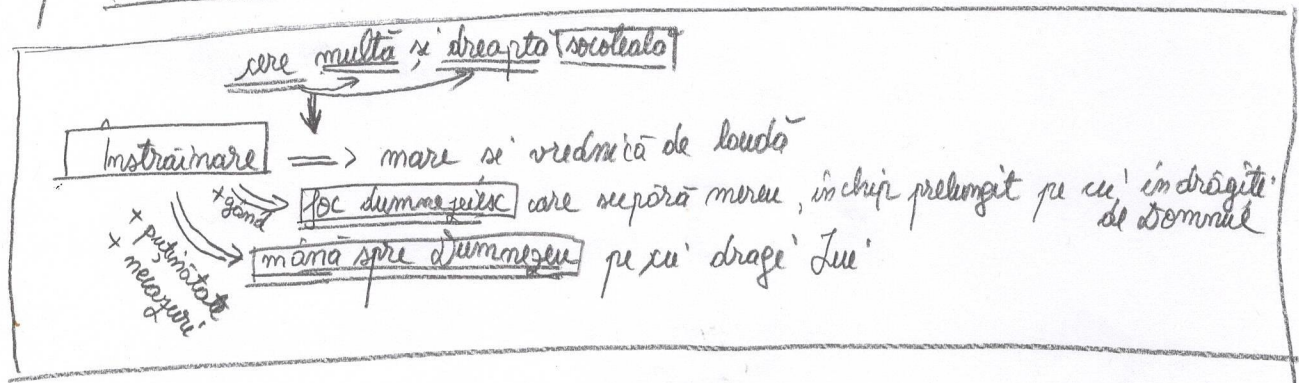
vs.

→ semn al prezenței Lui Dumnezeu
→ semn al științei
semn al sfințirii
semn al blîndeții
semn al bunătății
→ semn al despotimurii

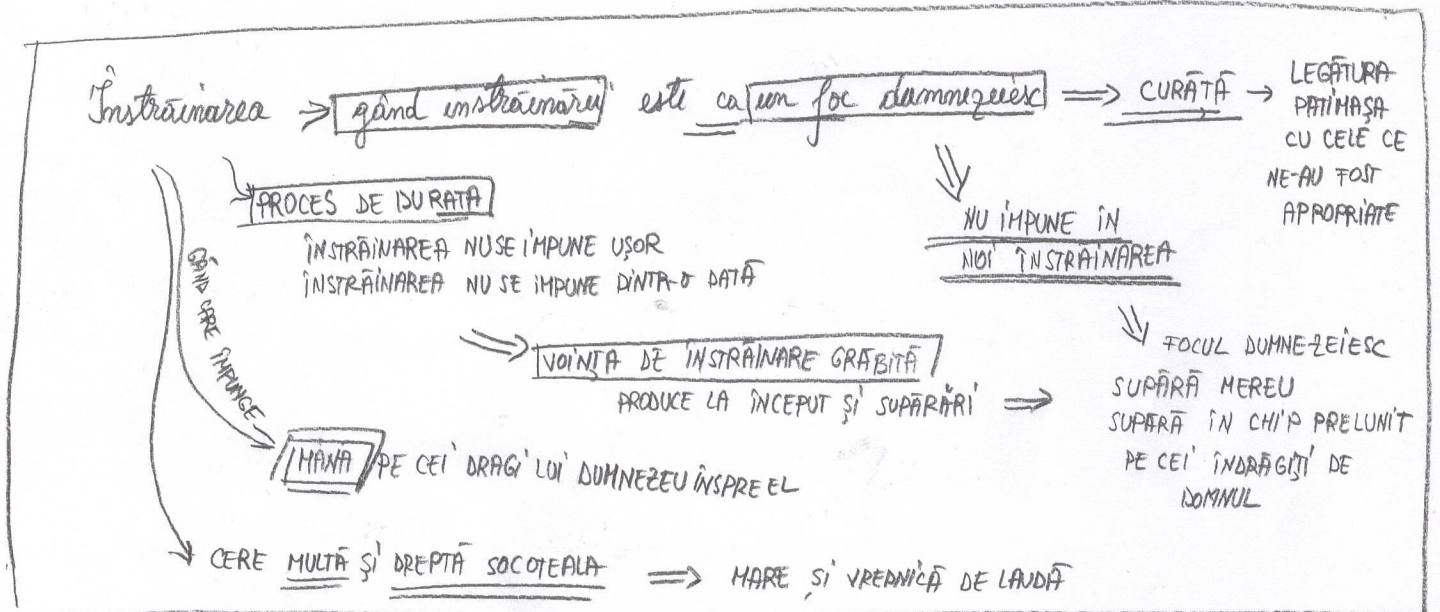
multa vorbă

→ semn al mîstîntei
→ semn al cîntărilor pentru posesia
→ semn al poftelor pentru posesii
→ semn al posesivității
→ semn al împotămirii
→ semn al împărăstierii în ale
multe griji

- ② Gândul acesta obinuiește și el la început să supere mereu și în chip prelungit pe cei îndrăgiți de Domnul, ca un foc dumnezeiesc. Cău' deportarea de ai lor și mâna pe cei îndrăgiți de Domnul spre El, prin putinătate și neajur, dar pe cât de mare și de vrednică de laudat e această înstrăinare, pe atât de multă dreptă socoteala cere. Cău' nu orice înstrăinare ducă la culme e bună.

Deși gândul înstrăinării e ca un foc dumnezeiesc care ne urăte de legătura potimosa cu cele ce ne-au fost apropiate, el nu impune în noi înstrăinarea cu ușurință și dintr-o dată. De aceea, voința de înstrăinare ne produce la început și supărare.

Instrăinarea : Când cel care se înstrăinează începe să se descopere că e de mare bine și să îndrăznească a cere umstori, și să se mândrească, această înstrăinare nu e bună.

INSTRĂINARE ⇒ DESCOPERIREA NEAMULUI PROPRIU BUN
X SĂ NU ÎNDRĂZNEȘI SĂ CERE CÎNSTIRE
X SĂ NU SE MÂNDREȘI

③ Dacă nici un proroc nu există în patria lui, cum zice Domnul (Luca 4, 24) să fim seama ca nu cumva să ni se facă înstrăinarea pricina de servă desartă. Matei 13, 57

Căci înstrăinarea este despărțirea de toate, pentru a ne face nedespărțit gândul la Dumnezeu.

DEF.

Important!

Prin despărțire de toate, omul plungă patimile sălășuite în el, și prin aceasta se face nedespărțit de Dumnezeu. Dar dacă patimile rămân, înstrăinarea nu e de mare folos.

Important!

Instrăinatul este iubitorul sau lucrătorul plănsului neînecat

Important!

Străin este cel care a iese din legătura cu toate ale sale și cu celelalte.

rock sale

ale ce
privesc trupul său

ale
din afară

banii cariere

umblare
pe drumul bun cu vântul
și chibzuit → MANTUIRE

(4) De te grăbești spre înstrăinare și spre singurătate, nu cauți sufletele îndrăgite de lume. Pentru că furul vine pe neașteptate.

De aceea, mulți învârtându-se să măntuiască împreună cu ei pe unii neposători și greșiți s-au pierdut împreună cu aceștia, focul sufletului lor stingându-se cu vremea.

Dacă ai grăbit flacăra, alargă. Căci nu știi când se va stinge și te va lăsa în întuneric.

Hustre! amănările care adorm mereu mișcările spre cele bune.

Aluzie la flacăra olimpică. Aici însă e vorba de flacăra dragostei de Dumnezeu promită de la un altul mai bătrân și pe care trebuie să o duci mai departe.

NU CĂUTA SUFLETELE ÎNDRĂGITE DE LUME

PERICOL DE PIERDEREA DE SINE
IMPREUNĂ CU ACEȘTIA

FURUL VINDE PE NEAȘTEPTATE

(5)

Nu mi se cere tuturor să măntuim pe alții. Căci zice dumnezeiescul Apostol:

"Deu' fiecare va da, fratilor, socoteala lui Dumnezeu pentru sine" Rom. 14, 12

"Învățând pe altul, nu te înveți pe tine?"

Dar nepresit, nu se cere tuturor să ne măntuim pe noi însine.

Important!

(6) Înstrăinându-te, păzește-te de otrăcul nestatorniciei și libera de plăcere.
Căci înstrăinarea ăi dă prilej de lucru.

ÎNSTRĂINAREA

PĂZITOARE ÎMPOTRIVA DRACULUI NESTATORNICIEI

ÎMPOTRIVA IUBIRII DE PLĂCERE

Important!

(7) Bună este despatimirea. Dar mai ea' este instrăinarea.

INSTRĂINARE

DESPATIMIRE

Dacă am tăiat pentru scurtă vreme pricinile patimilor și ne ocupăm cu vederile duhovnicești, să petrecem pururea în acestea, având aceasta ca lucrare. Căci dacă ne întoarcem iarăși la patimile trupului, n-am câștigat nimic din cea petrecere sau rămâne o simplă cunoștință amestecată cu închipuirea de sine, al cărei sfârșit este închipuirea că știm și întunecarea, și abaterea minții spre cele stricăcioase.

Cunoștința din vederile duhovnicești devine, pentru cei care nu stăruie mereu pe treapta acestor vederi, simpla cunoștință teoretică sau închipuire a cunoașterii, fără putere de a-i reține de la viața în păcate.

ATUNCI
TAIEREA CAUZELOR PATIMILOR $\Rightarrow$ STĂRUIRE $\Rightarrow$ ÎN VEDEREA DUHOVNICĂSĂ
HEREU

NETĂIEREA CAUZELOR PATIMILOR $\Rightarrow$ PIERDERE
ÎNTOARCEREA LA PATIMILE TRUPULUI $\Rightarrow$ O SIMPLĂ CUNOȘTINȚĂ
+
ÎNCHIPUIRE DE SINE $\Rightarrow$ ÎNCHIPUIREA CĂ ȘTIM ȘI ÎNTUNECAREA
ȘI ABATEREA MINTII ÎNTRĂ-COARE

NESTĂRUINȚA ÎN TREAPTA VEDERII DUHOVNICĂSĂ $\Rightarrow$ DUELA
 $\Rightarrow$ SIMPLĂ CUNOȘTINȚĂ TEORETICĂ
 $\Rightarrow$ ÎNCHIPUIRE A CUNOAȘTERII
FĂRĂ PUTERE
VIAȚA ÎN PĂCATE

Important!

Important!

STĂRUINȚA $\Rightarrow$ PUTERE
ÎN VEDEREA
CELOR DUHOVNICĂSĂ

⑧ El e sa instrăinat pentru Domnul sa nu mai aiba legături, ca sa nu se vrate rotăcit din pricina potimilor.

El e te instrăimezi de lume, sa nu mai pipăi lumea, cău potimilor le place să se întorcă la ea.

⑨ Eva a fost alungată solnică fără voi din rai, se monahul pleacă de bunăvoie din lume. Cău ocea ar fi poftit din nou să mănânce din pomul neascultării, iar el ar fi suferit în chip greșit din partea rudelor după trup.

EVA ALUNGATĂ FĂRĂ VOI DIN RAI

CĂLUGĂRUL PLEACĂ DE BUNA VOIE DIN LUME

Important!

EVA AR FI POFIT DIN NOU SĂ MÂNÂNCE DIN POMUL NEASCULTĂRII

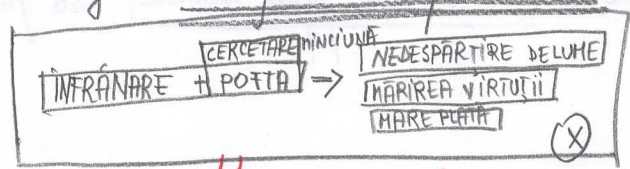
CĂLUGĂRUL AR FI SUFERIT ÎN CHIP GREȘIT DIN PARTEA RUDELOR DUPĂ TRUP

⑩ FUGI CA DE BICI DE LOCURILE CĂDERILOR.

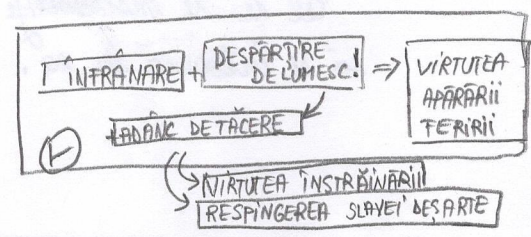
CĂCI NEȚIIND FRUCTUL DE FATA NU-L POTI'M DES

Important!

11) Să nu-ți rămână ascuns nici chipul și nici viclesugul acesta al furilor: ei ne sfătuiesc să nu ne despărțim de cele din lume, spunându-ne că vom apeni mare plată dacă răzând femeii, ne înfrământăm pe noi înșine. Nu trebuie să osultăm de acestia, ci mai degrabă să facem din împotrivă,

Important!

12) Când ne despărțim de cele ale noastre pentru o vreme mai scurtă sau mai lungă și ne câștigăm puțină slavă sau străpungeră (umilenta) sau înfrânare gândurile desertăciunii ivindu-se, ne îndeamnă iarăși să plecăm în lume spre zădăria multora, chipurile spre pilda și folos celor ce au cunoscut faptele noastre păcătoase. Dar dacă suntem și pricipuți în curvânt și în constința simplă, acestia ne îndeamnă să ne întoarcem în lume ca mântuitori de suflete și ca învățători; pentru ca ceea ce am adunat cum se porvine în port, să risipim în largul mării

11
bis

Să nu-ți rămână ocurs nici chipul și velugul acesta al furilor:

Ei me sfătuiesc să me me despartim de cele din lume, sperându-mă să vom agonisi mare plată dacă răzăm femeii, ne înfrânăm pe noi înșine.

Nu trebuie să ascultăm de aceștia, ci mai degrabă să facem dinopotrivă → să ne despartim de cele din lume.

Important!!!

INFRÂNARE + NEDESPARTIRE DE LUMESC + SPERANȚA EGOISTĂ DE DEPAȘIRE POTĂ ⇒ HĂRIRE
INFRÂNARE + DESPARTIRE DE LUMESC + PRIVIREA ȘI SLAVA LUI DUMNEZEU NIN JUR ⇒ SHERITA INSTRĂINARE

12
bis

Când ne despartim de cele ale noastre pentru o vreme mai scurtă sau mai lungă ⇒ și ne câștigăm putința evlavie sau străpungere (umilită) sau înfrânare

⇒ gândurile desertăciunii vrându-se ne îndeamnă uraz să plecăm în lume spre fărâșirea multora, chipurile spre pilda și folos celor ce au cunoscut faptele noastre păcătoase. Iar dacă suntem pușcări și în curânt și în conștiința simplă, aceștia ne îndeamnă (gândurile desertăciunii) să ne întorcem în lume ca mântuitori de suflete și ca învățători, pentru că ceea ce am polemat cum se curvie în port, să răspundem în lorgul morii.

GÂNDUL CĂ VOM AGONISI MAI MULTA BOGĂȚIE SUFLETEASCĂ NACĂ NE INFRÂNĂM PE NOI ÎNSINE

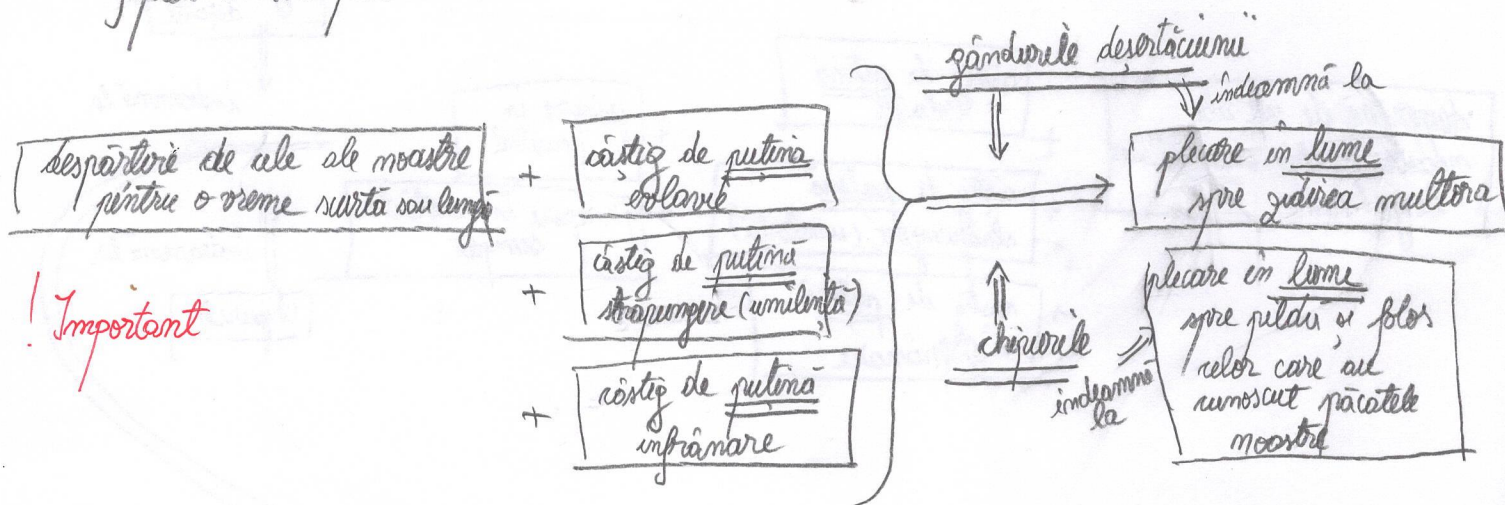
⇒ GÂND VICLEAN → MAI DEGRABĂ DESPARTIRE DE CELE LUMESTI !!

Important!

DESPARTIRE DE CELE LUMESTI

RESPÎNGEREA SLAVEI DEȘARTE

(12) Când ne despartim de cele ale noastre pentru o vreme mai scurtă sau mai lungă, și ne câștigăm putină evlavie sau străpungere (umilinta), sau înfrânare, gândurile desertăciunii ivindu-se, ne îndeamnă iarăși să plecăm în lume spre zidirea multora, chipurile spre pilda și folosul celor care au cunoscut faptele noastre pătoase.

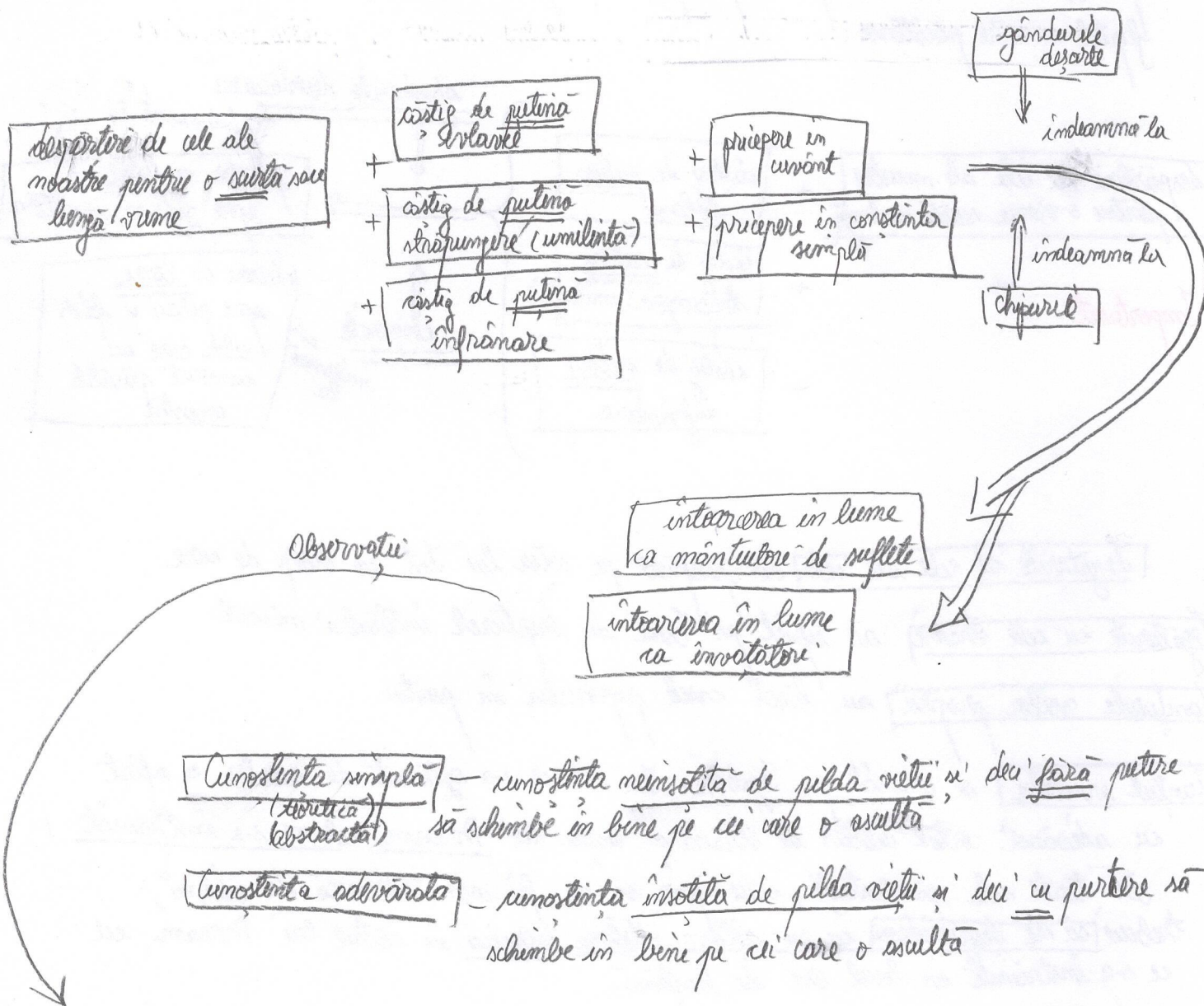

Legăturile cu cele ale sale au prefăcut pe soția lui Lot în stâlp de sare.
Legăturile cu cele străine au lipsit pe Esau de drepturile întâiului născut.
Lămurile voilor proprii au lăsat cașul poporului în pustii.

Lăutul arădului a omorât pe Izabela. Tot cel ce s-a izbăvit de acestea a aflat cu adevărat cortul iubitor de străini și viața lui Avraam, cel ce s-a instrăinăt de toate cele pământești, care par să ne fie casă stătornică de odihnă, trebuie să ne despartim ca să aflăm odihna veșnică în cortul lui Avraam, cel ce s-a instrăinăt în locul lui de băstina.

! Important

Tar daca suntem pricipule in curvant si in constinta simpla, acestia (gandurile ^(chipurile) disarte) ne îndeamnă să ne întoarcem în lume ca mântuitori de suflete și ca învățători, pentru ca cea ce am adunat cum se cară în port, să risipim în largul mării.

Cumostinta simpla (scurta, abstracta) - cumostinta meisotita de pilda vietii si' deci faara putere sa schimbe in bine pe cei care o asulta

Cumostinta advarata - cumostinta insotita de pilda vietii si' deci cu putere sa schimbe in bine pe cei care o asulta

Observatie: Observa ca nu s-a intamplat o intoarcere spre lucrare, si numai rugetarea a plebit spre rauinile lucrurilor. De aceea s-a si osandit.

Caci nu in Egipt, ci in locurile din jurul Egiptului a coborat mintea poporului.

Solcia 1940: Aha si tu, colugare, sa nu crezi ca te-ai instrainat cand, segand in munte si' in manastore, iti lasi rugetarea sa ratareasa si' mintea sa se impietareasca cu lucrurile nefolositoare ale vietii si' cu placurile, si cu impatimirea de lume; si odihnesti-te intru pomenirea lui Dumnezeu.

13) Ia ne sarguim să urmăm nu pilda soției lui Lot, ci pe a lui Lot însuși (Facerea 19, 26)
Cău' sufletul întorcându-se de unde a iest n va strica asemenea sorii n va
rămâne nemurcat (meliorat).

Sufletul nemurcat sau meliorat e sufletul mort, împietrit ca și soția lui Lot
incapabil de viață, incapabil să se preschimbe spre mai bine, incapabil să
înălțeze spre trepte mai înalte. Tarea în care s-a prefăcut soția lui Lot n-avea
nici măcar puterea să dea gust bucatelor, devenind stâlp cu totul neroditor
și încremenit. Numai dacă merge înainte, ca Lot, sufletul n mișcă cu
odăvrat se se desăvârșește.

! Important

14) Fugi de Egipt fără să te întorci. Cău' inimile care s-au întors acolo
n-au văzut Ierusalimul sau pământul neputinirii.

(15) E cu putință ca și la început, dacă am părăsit starea de pruncie, adică rele ale moaște, și ne-am curățit cu desăvârșire, să ne întoarcem spre ele cu folos, cu scopul ca după ce ne-am mântuit pe noi să mântuim și pe alții oarecare. Totuși, chiar și Moise, văzătorul-de-Dumnezeu, trimis fiind spre mântuirea neamului său, a avut de îndurat multe primejdii în Egipt sau în întunecimea lumii.

posibilă ! Important

Întoarcerea ca bună → doar după părăsirea stării de pruncie
→ doar după părăsirea viciilor noastre, patimilor noastre
→ doar după curățirea desăvârșită

după mântuirea noastră:

în scopul

mântuirea altora oarecare

16

mărmure părinte

aderă la 'i-au iubit' și 'i-au predat osânda' vesnică

mähmure Dommul

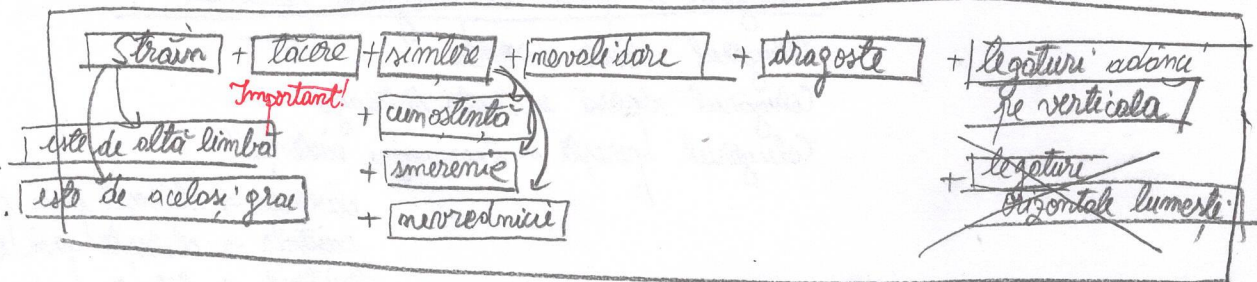
Dommeul [a zidit] si [a montuit]

(17.)

Trăim este oala care, între cei de aceeași limbă, e ca unul de limbo străină
adică ca unul care are altă limbă, și nu aceeași; și e de un grai cu cel de altă
limbă, și nu cu cel de limba sa. Și sade între simțire, cea ce înseamnă că
nu se scotără pe sine vrednic să spună ceva altora sau să vorbească cu altu.

Se vede între simțurile

Într-o cunoaștere poate însemna și că e conștient că trebuie să rămână străin, deși că nu trebuie să rămână străin, deși că nu trebuie să caute să se înțeleagă cu ceilalți. S-ar părea că se afirmă aici ceva contrar „mărturisirii într-un gând” adică sobornicității Bisericii. Sobornicitatea nu se oprește la legăturile orizontale între oameni și înaintașă la legăturile adânci, ale tuturor, în Dumnezeu comun potrivit adevăratei credințe și adevăratei iubiri de Dumnezeu.

(18) Nu ne retragem (din lume) pentru că urăm pe cei ai morții sau locurile.
Să nu fie! Ci ca să scăpăm de vătămarea ce ne vine de la ei.

Ura este o dispoziție ascunsă, de scârba față de ceva din cele care ne
supără. Sau ura este înstrăinarea de ceva neplăcut și întoarcerea de la cei ce
ne supără. Retragerea colugorilor de la cele ale lor nu se face pentru nici unul
din aceste motive. Se face aici o fină diferență între ura și ură. Colugorul - și în
general creștinul - nu urăște pe cele ce sunt ca stare și păcatul prin care se
slăbește cu voința de faptură. Și dat fiind că păcatul slăbește și strâmbe existența
colugorului sau creștinul, urând păcatul și ferindu-se de el și de prilejurile lui,
iubeste existența mai mult decât cei care aprobă păcatele și se lasă prinși în ele,
pentru că vrea să oprească existența întreagă sau o vrea mereu sporită în Dumnezeu și
ferită de strâmbarea și de slăbirea și prin păcat sau prin ișirea egoistă și mândră
din legătura cu Dumnezeu, Tyronul Vieții.

Ura = dispoziție ascunsă

= dispoziție de scârba față de ceva din cele care ne supără

Ura = înstrăinarea de ceva neplăcut

→ Colugorul urăște păcatul
→ Colugorul urăște păcatul prin care se slăbește cu voința de faptură

păcatul → slăbește existența
păcatul → strâmbe existența

→ Colugorul se ferește de păcat

Colugorul se ferește de prilejurile păcatului

Colugorul iubeste existența

Colugorul oprește existența întreagă

Colugorul sporește în Dumnezeu existența

existența → slăbește prin păcat

existența → slăbește prin ișirea egoistă

existența → slăbește prin ișirea mândră
din legătura cu Dumnezeu

(19) La în toate celelalte, așa și în aceasta ni l-a făcut învâtor Domnul. Cău și El se arată porocind adeseori pe părinții săi după trup. Pentru că rugând pe unii spunându-și: „Mama Ta și frații Te caută” (Matei XII, 47), bunul nostru Înviator îndată ne-a arătat nouă ura nepotimasa, zicând:

„Mama mea și frații Mei sunt cei ce fac voia Tatălui Meu cel din ceruri.”

ura nepotimasa = a face voia Tatălui
 facem voia Tatălui împreună
 ne ferim cu totii de păcat
 oporăm existența
 sporim prezența Lui Dumnezeu

Important!

(20) Ia-ți fiu tata cel ce poate și vrea să se ostenească împreună cu tine în usurarea sarcinilor păcatelor tale

Ia-ți fiu maia stăpânirea inimii care poate să te spele pe tine de întinăciune

Ia-ți fiu frate cel ce se ostenește împreună cu tine și se întrece cu tine pe drumul ce duce în sus.

Agonizește-ți ca sotie medespartă aducerea aminte de moarte

Ia-ți fiu copie prea iubite suspunerea inimii

Agonizește-ți ca slujitor trupul tău

Agonizește-ți ca prieten Spintele Tute care în vremea ieșirii (săftetului) pot să te ajute, dacă și vor face prietenii tăi.

Important!

„Acesta e meamul celor ce caută pe Domnul.”

tata → cel ce vrea să se ostenească împreună cu tine în usurarea sarcinilor păcatelor

maia → stăpânirea inimii care poate să te spele pe tine de întinăciune

frate → cel ce se ostenește împreună cu tine și
cel ce se întrece cu tine pe drumul ce duce în sus.

sotie → aducerea aminte de moarte (și câștigă)

copie → suspunerea inimii

prieten → ajutor (și câștigă)

slujitor → trupul (și câștigă)

tată = sprijin, apara, usurează sarcina, sprijin rațional

mamă = sprijin emoțional, lacrimi, inimă îndurerată, rugătoare, spală întinăciunea

frate = sprijin emoțional, sprijin rațional, compasiune, tovarăș în întrecere, competitiv

sotie = aducerea aminte a neajunsurilor, aducerea aminte a lipsurilor

copii = respirările inimii, lovirea neașteptată de bine, mângâierea lipsurilor

slujitor = trupul, molăria

prieteni = ajutoare, ajutor, puternic, puternici

"Acesta e neamul celor ce caută pe Domnul"

Important!

tată = se ostenește usurează sarcina împreună cu tine → SPRIJIN
mamă = străpungerea inimii care spală întinăciunea → PLÂNDE
CURĂȚA

frate = se ostenește împreună cu tine → COMPASIUNE
se întrece cu tine pe drumul → ÎNTECERE
ce duce în sus

sotie = aducerea aminte de moarte → AMINTIREA NEAJUNSURILOR

copii = respirările inimii → AMINTIREA LIPSURILOR DRAGOSTEI

slujitor = trupul → STĂPÂNIREA DE SINE

prieteni = flintele Puterii → AJUTOR PUTERE

Important!

TATA = SPRIJIN USUREAZĂ SE OSTENEȘTE

MAMA = LACRIMI CURĂȚENIE

FRATE = COMPASIUNE ÎNTECERE TOVĂRĂȘIE

SOTIE = AMINTIREA PROBLEMELOR

COPII = AMINTIREA DORIRII CEI MAI BUN PENTRU ALTCEINEVA
AMINTIREA LIPSURILOR DRAGOSTEI

SLUJITORI = TRUPUL STĂPÂNIREA DE SINE

PRIETENI = AJUTOR PUTERE

21

Dorul lui Dumnezeu a stins dorul de părinți Iar cel ce spune
că le are pe amândouă se omăgeste pe sine. Căci s-auda: "Nimeni nu
poate sluji la doi stăpâni" și celălalt (Matei 6, 24)

De esti mirean, viețuiești între cele din lume

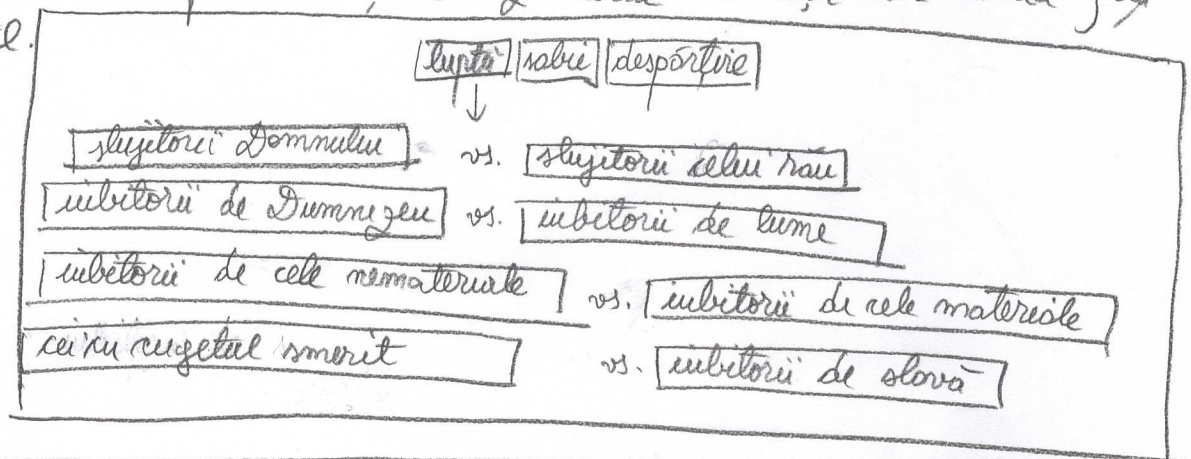
De esti călugăr, petreci în faptile prin care se îmbunătățesc monahii

Atenție! → Dacă vrei să viețuiești în cele străine vei cădea din omîndouă.
(lumești)

Nici mireanul nu trebuie să-și neglijeze datorile cele bune pe care
le impune viața în lume și în familie.

22

"N-am venit, zici Domnul, să aduc pace pe pământ și iubirea părinților
fata de fii și a fraților fata de frați care se batără și nu-mi slujescă Mie
(Matei 10, 34), ci luptă și sabie, adică să despart pe iubitorii de Dumnezeu
de iubitorii de lume, pe iubitorii de cele materiale de iubitorii de cele
nemateriale, pe iubitorii de slova de cei smeriți la cuget. Căci Domnul
se bucura de împerecherea și de dezbinarea ce se naște din iubirea fata
de El.

Domnul se bucură de împerecherea ce se naște din iubirea fata de El
Domnul se bucură de dezbinarea ce se naște din iubirea fata de El

Important!!!

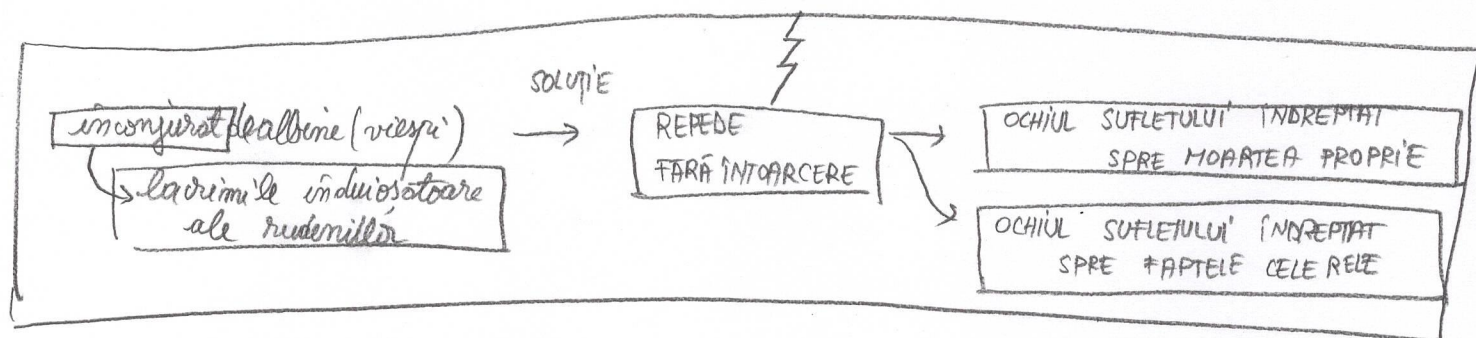
(23)

Ja seama, ia seama ra nu cumva sa ti x faca tie, celu' ce iubeste
impotomirea de ai tai, toate umplute de apele pacatelor si sa te pierze in
potopul iubirii de lume.

Ja mu te induosezi de lacrimile parintilor si ale prietenilor. Coice altfel
vei plange vesnic.

(24)

Cand te vor inconjura ca miste albine sau mai bine zis ca miste viespi
rudonile tale plangand, atinteste-te repede si fara intoarcere ochiul sufletului
spre moartea ta si spre faptele tale (cele rele), ca sa poti departa durerea
cu durere.

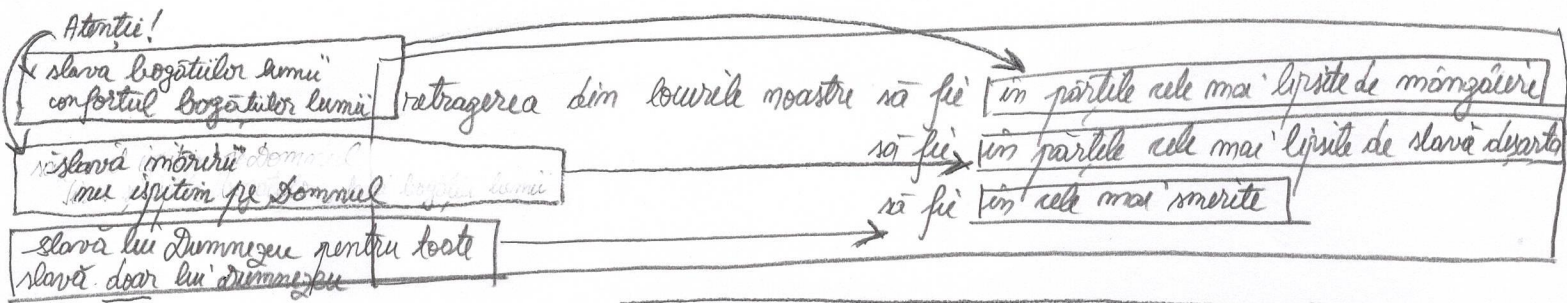

(25)

Cu ai nostri, care nu sunt, ai nostri, ne fagaduiesc sa faca
toate cele ce ne plac. Dar scopul lor e sa ne impiedice in drumul
nostreu cel prea bun, ca apoi sa ne atraga spre scopul lor.

26) Retragerea din locurile noastre să nu fie în părțile cele mai lipsite de mângâiere, de slavă desartă și în cele mai smerite. Căci dacă nu, zburăm (din lume) împreună cu patima.

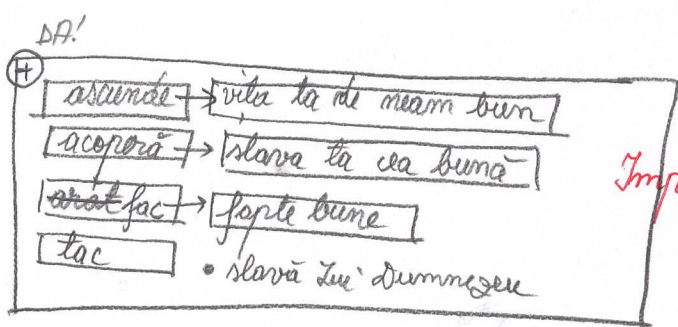
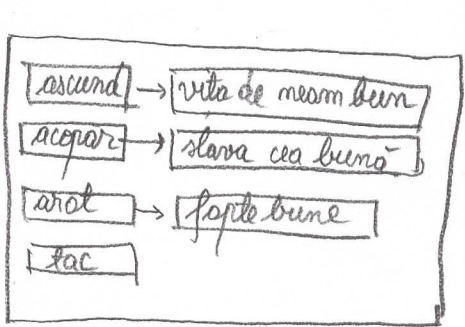
TERIRE DE CONFORT
TERIRE DE UMFĂRI DE SINE
TERIRE DE SLAVĂ DEȘARTĂ. LAUDA E A DOMNULUI

Important!

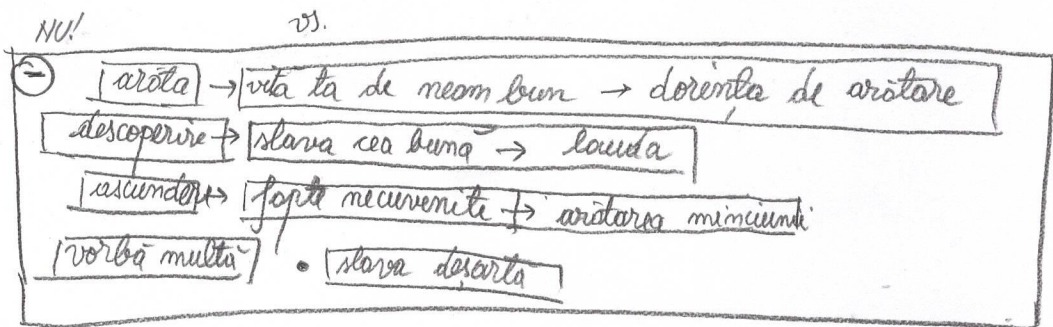
27) Ascunde viața ta de neam bun și acoperă slava ta cea bună, ca să nu te afli' arătându-te altfel cu gura și altfel în faptele tale.

Ca nu cumva faptele necurvenite să arate mincinosă viața ta bună trupescă. Nu te bojei pe noblețea trupescă, căci „cel trupesc nu primește cele ale stuhului” (1 Cor. II, 14)

Să nu arăți prin chipul din afară, datorită înstrăinării, smerenia cîlușărească iar în realitate să ai slava desartă.

Important

(28) Nimenea nu s-a predat pe sine atât de mult înstrăinării ca ael mare (patriarh) care a zis: "Iesi din pământul tău și din rudenia ta și din casa tatălui tău" Facuș (12,1) măcar că l-a chemat într-un pământ de alt grai și barbar.

"Iesi din pământul tău și din rudenia ta și din casa tatălui tău."

Când auzi pe Domnul zicând: «De nu se va lepăda cineva de toate cele ce sunt cu el nu este Mie vrednic» (Luca 14,33) nu înțelege că e vorba numai de bani, ci și de toate lucrurile păcătoșiei. Căci «nimenea, zice, slujind în caste, nu rămâne împletit cu lucrurile vieții» (2 Tim 2,4). Pentru că el se vrea să biruiască patimile, rămânând împletit cu ele, e asemenea celui ce încearcă să stingă focul cu pleava." Desigur, el ce începe lupta cu patimile nu e încă cu totul curat de ele. Dar nu e ca cel ce pe jumătate le oprește, ci pe jumătate luptă împotriva lor. Aceasta înseamnă împletirea cu ele.

"De nu se va lepăda cineva de toate cele ce sunt cu el nu este Mie vrednic."

Important!

"nimenea, zice, slujind în caste, nu rămâne împletit cu lucrurile vieții"

Important! împletire ^{def.} pe jumătate oprește patimile
pe jumătate luptă împotriva patimilor

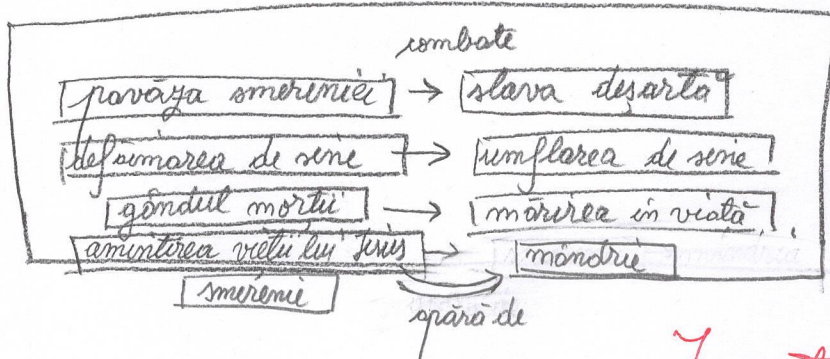
a rămâne împletit cu patimile $\Rightarrow$ a stinge focul cu pleava

29

Căldată Domnul l-a slăvit pe cel ce s-a înstrăinat la cel mare (patriarh), chiar mai mult decât acela. Dar măcar că slava e dată de Dumnezeu, e bine să ne ferim de ea prin prăvăla smereniei.

slava e dată de Dumnezeu

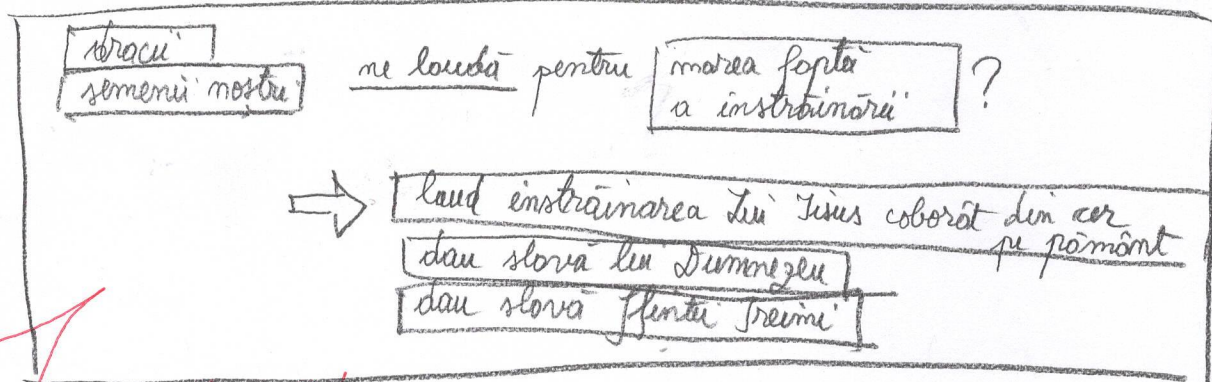
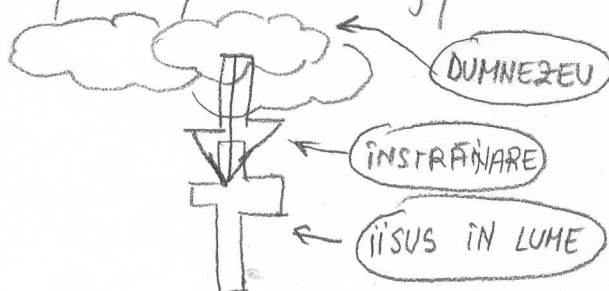
să ne ferim de slavă desartă prin prăvăla smereniei

Important!

30

Când dracii sau semeni noștri ne lauda pentru marea faptă a înstrăinării, să ne ducem în gândul la cel ce pentru noi I-a înstrăinat coborând din cer pe pământ, și ne vom afla pe noi neputând împlini deplin această faptă în veacul veacului.

Important!

31

Cumplită e împotimirea de vreunul din ai' noastre sau de vreun străin,
căci ea poate să ne trage în lume și să stingă cu disavărsire focul cîinței
(străpungerii) noastre.

împotimirea de vreunul din ai' noastre

împotimirea de vreun străin

ne trage în lume

→ stinge focul cîinței

stinge complet străpungerea

32

Prezum e cu neputință unui ochi să privească spre cer, iar altuia spre pămînt
tot așa este cu neputință să ne și primejduim cu sufletul cel ce ne s-a înstrăinat
cu gîndul și cu trupul de toate cele ce sunt ale sale și mu sunt ale sale.

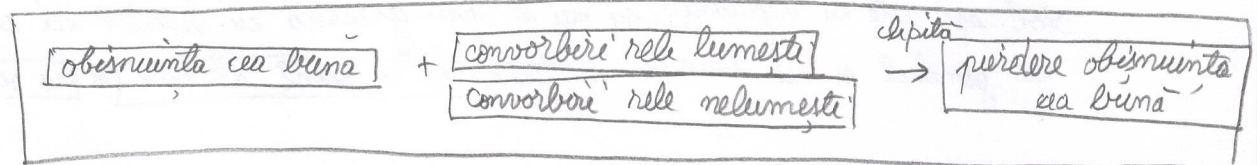
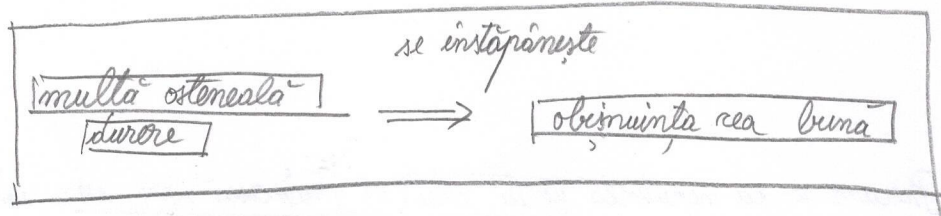
un ochi nu poate privi spre cer și altul spre pămînt

sufletul neînstrăinat cu gîndul și cu trupul nu poate privi cele ce sunt ale sale
și cele ce nu sunt ale sale

Important!

33

Cu multă osteneală & durere se înstăpânește în noi obișnuința cea bună & bine asigurat. Dar cea ce dobândim cu multă osteneală se poate pierde într-o clipă de vreme. Căci "obiceiurile bune sunt stricate de convorbiri rele" lumesti & nelumesti.
(1 Cor. XIV, 33)

Obs

convorbiri lumesti = rele ale lumii

convorbiri nelumesti = rele rele & păgubitoare celor ce pur de lume

(34)

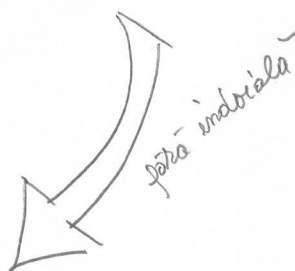
Cine umblă, după lepădarea sa (de lume) cu cei din lume sau se află aproape de ei fără îndoială sau va cădea în cursa lor, sau își va întina inima prin gândul ei, sau, menținând-o, prin faptul că va osândi pe cei întinați se va întina și el.

lepădare de lume

+

umblă cu cei din lume

aflare aproape de cei din lume

cădere în cursa lumii

sau { intinarea inimii prin gândul la ei
osândirea celor întinați => întinare

Important!
(legături
emoționale
rele)
(legături
rationale
rele)

35

E cu neputință de ocens faptul că înțelesul cunoștinței noastre e cu totul nedesăvârșit și plin de toată neștiința.

Așa cum gâtul deosebeste mâncărurile
Așa cum soarele vedește slăbiciunea ochilor
tot așa cuvintele dau pe față neștiința sufletului

Tegea aiberei ne sebeste și spre cele mai presus de putere.

De aceea socotesc (câin nu mă pot hotărî sigur) că după cuvintele deșpre înstrăinare sau mai degrabă deodată cu ele e bine să spun ceva și deșpre via și să stin ceva și deșpre această vilenie a celor vileni.

36

Vesul este mișcarea minții în vremea memiscării trupului. Important!

Vorbă el Kure: Așa să înțelegi deosebirea între vedere și ves.

Vederea este ceea ce se vede în vis aproape ca prin simțuri;

Vesul este ceea ce se mișcă (se imaginează) în somn.

Memiscare → este numita aici linisterea

Mișcarea → mișcarea mâinilor

→ mișcarea stricării

→ mișcarea vesterii

→ mișcarea schimbării

→ mișcarea micșorării

→ mișcarea mutării din loc

Important!

- 1) trupul nu se arată lipsit de mișcare din această.
 - 2) trupul, dormind, mai degrabă se mișcă și mișcându-se, e memiscat
- în cea dintâi se află prin fire
→ în cea de a doua o pătimește

Important!

37

Nolucirea este amăgirea ochilor când doarme așetarea.

Nolucirea este înșirea minții când trupul veghează.

Nolucirea este o vedere a ceva fără ipostas (suport, obiect)

Important!

Important!

(38) Tricima pentru care, după cele de mai înainte, am voit să vorbim despre vise este vădită. Când porosind pentru domnul casele și rudeniile noastre ne umidem pe noi străinătății pentru dragostea lui Iustus, dracii încearcă să ne turbure prin vise, arătându-ne rudeniile noastre fii plângând, fii murind, fii închiși, fii strămătorate pentru noi. Deci cel ce crede viselor este asemenea celui ce alerga după umbra sa și încearcă să o prindă.

dracii încearcă să ne turbure prin vise

- arătându-ne rudeniile noastre plângând
- arătându-ne rudeniile noastre murind
- arătându-ne rudeniile noastre închiși
- arătându-ne rudeniile noastre strămătorate

a crede viselor = a alerga după umbra și a o prinde

Important!

(39) Dracii slavei departe sunt, în vise, proroci.
Dracii închipuiesc ca niște vedenii ale viitoare și mi le vestesc dinainte.
Împlinindu-se vedeniile, ne minunăm și ne înălțăm ca și când am avea
darul preștiinței.

(40) În cei ce asculta de dracul acesta el s-a făcut adeseori proroc,
Fără de cei ce-l desprăvălesc dracul pierderea minții.
Dracul, fiind duh, el vede cel din lăuntrul serului acesta și, cunoscând pe cineva că moare
proroceste prin vise celor mai ușurei la minți.

Important!

(41) Dracii nu stău nimui din cele viitoare dintr-o cunoștință de mai dinainte.
Căci și doftorii pot să ne spună moartea de mai înainte.

(42)

Dracii se prefac adeseori în îngeri de lumină și în chejuri de mucenici
Dracii ne arată pe aceia venind la noi, în vis. (asa se întâmplă în spiritism)
Dracii când ne deslăștăm ne reușind în mândrie și bucurie.

(43)

Dar aceasta să-ți fie semnul înșelăciunii.

Cău' îngerii ne arată osândă și judecată, și despărțire.

Iar odată treziți, ne fac să tremurăm și să ne înfrumusețăm.

Important!

(44)

Când începem să vedem în vis dracilor, ei își bat joc de noi și când suntem treji.

Cel ce crede viselor e cu totul nefericit.

Cel ce nu crede nici unora e faloș.

(45)

Crede numai celor ce-ți vesten tu osândă vesnică și judecată.
Dacă acestea îți grăbesc deznădăjdea, și ele sunt de la dracul.

Important!

Iată a treia treaptă deopotrivă la număr cu Treimea.

Cel ce a pârșit pe ea să nu caute la dreapta sau la stânga.